

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 525/2018
08.05.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Сање Станковић, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Београду Кв бр.479/18 од 05.03.2018. године, у седници већа одржаној дана 08.05.2018. године, донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Сање Станковић, поднет против правноснажног решења Вишег суда у Београду Кв бр.479/18 од 05.03.2018. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Кпп бр.276/17-Кв бр. 479/18 од 05.03.2018. године, одбијена је жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Сање Станковић од 02.02.2018. године изјављена против решења судије за предходни поступак Вишег суда у Београду Кпп бр. 276/17 од 19.01.2018. године, као неоснована.

Против наведеног правноснажног решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног АА, адвокат Сања Станковић, због битне поврде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП и повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи побијано решење тако што ће усвојити жалбу браниоца од 02.02.2018. године и усвојити захтев браниоца за накнаду трошкова ближе наведених у захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбама члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, решењем поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног кадационог суда, тако је јасно одређено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, него браниоца који му је постављен по службеној дужности, а што је у конкретном случају – окривљеног АА, имајући у виду одредбу члана 74. тачка 2. ЗКП „ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од 8 година или тежа казна – од првог саслушања па до правоснажног окончања кривичног поступка“.

Како је у конкретном случају кривични поступак према окривљеном АА правоснажно окончан, а захтев за заштиту законитости поднео је бранилац који га је по службеној дужности бранио до правоснажног окончања поступка који се према окривљеном водио због кривичног дела за које је прописана казна затвора од 3 до 12 година, то овај бранилац (из члана 76.ЗКП) из изнетих разлога, а имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, па је његов захтев у смислу наведених одредби недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП одлучио као изреци решења.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**